

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

27η Νοεμβρίου 2011
Κυριακή Γ' Λουκά
(Λουκ. ιη', 18-27)

Ο κίνδυνος του πλούτου

«Κάποιος άρχοντας ρώτησε τόν Κύριο: «Άγαθὲ διδάσκαλε, τί νὰ κάνω γιά νὰ κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπάντησε: «Γιατί με ἀποκαλεῖς ἀγαθός; Κανένας δὲν εἶναι ἀγαθός παρὰ μόνο ἕνας, ὁ Θεός. Ἐέρεις τίς ἐντολές: μὴ μοιχεύσεις, μὴ σκοτώσεις, μὴν κλέψεις, μὴ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τόν πατέρα σου καὶ τήν μητέρα σου». Κι ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «Όλα αὐτὰ τὰ τηρῶ ἀπό τὰ νιάτα μου». Ὅταν τ' ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: «Ένα ἀκόμη σοῦ λείπει: πούλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καὶ δώσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς, κι ἔτσι θὰ ἔχεις θησαυρὸ κοντὰ στὸν Θεό, κι ἔλα νὰ με ἀκολουθήσεις». Μόλις ἐκεῖνος τ' ἄκουσε αὐτά, πολὺ στενοχωρήθηκε, γιατί ἦταν πάμπλουτος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε τόσο στενοχωρημένο, εἶπε:

«Πόσο δύσκολα θὰ μποῦν στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὰ χρήματα! Εὐκολότερο εἶναι νὰ περάσει μία καμήλα μέσα ἀπὸ βελονότρυπα παρὰ νὰ μπεῖ πλούσιος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Ὅσοι τὸν ἄκουσαν εἶπαν: « Τότε ποιὸς μπορεῖ νὰ σωθεῖ;» Κι Ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε: « Αὐτὰ ποὺ γιά τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατα, γιά τὸ Θεὸ εἶναι δυνατά».

«Έτι ἕν σοι λείπει», μπορεῖ νὰ πεῖ ὁ Κύριος καὶ σὲ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς. Έρχεσαι τακτικὰ στὴν Ἐκκλησία, τὸ βλέπω. Νηστεύεις, προσεύχεσαι, ἀγωνίζεσαι νὰ τηρήσεις τὸν νόμο μου. Έχεις διαμορφώσει μία συνείδηση ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τῆς Ἐκκλησίας. Ἴσως ἔχεις καὶ ἱεραποστολικὴ δράση. Ἴσως χάνεις καὶ χρόνο καὶ χρήμα, ἴσως προβαίνεις καὶ σὲ θυσίες, γιά νὰ ἐξυπηρετήσεις προσπάθειες ποὺ χαρακτηρίζονται χριστιανικές. Ἴσως νομίζεις ὅτι εἶσαι τέλειος.

Καὶ ὅμως μπορεῖ νὰ σοῦ λείπουν πολλὰ ἄλλα πράγματα ποὺ δὲν ἔχεις προσέξει καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιά τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου. Ἴσως νὰ σοῦ λείπει «ἕνα» μόνον, βασικὸ ὅμως γιά τὴν διαμόρφωση καὶ τὴν ἔκφραση μιᾶς χριστιανικῆς προσωπικότητας καὶ ἐπομένως ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιά νὰ εἰσέλθεις στὴ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἄν λείπει αὐτὸ τὸ «ἕνα», μένει μία πύλη ἀνοιχτὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ μπεῖ στὴν ψυχὴ σου ὁ διάβολος καὶ νὰ καταστήσει ἄχρηστες ὅλες τίς ἄλλες προσπάθειές σου καὶ ἐπομένως νὰ

ματαιώσει τὴ σωτηρία σου.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τί συνέπειες ὑπάρχουν, ἂν λείπει αὐτὸ τὸ «ἕνα», ἄς σκεφτοῦμε τὶς ἀκόλουθες παρόμοιες περιπτώσεις:

Γιὰ νὰ συμβεῖ ὁ θάνατος ἐνὸς ἀνθρώπου, δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀσθενοῦν ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός του ἢ νὰ τὸ προσβάλλουν ὅλα τὰ μικρόβια. Ἀρκεῖ νὰ μπεῖ ἕνα θανατηφόρο μικρόβιο, ἀρκεῖ μία λειτουργία νὰ μὴν εἶναι φυσιολογική, ἀρκεῖ ἕνα βασικὸ ὄργανο νὰ προσβληθεῖ, καὶ τὸ κακὸ ἔγινε.

Μᾶς εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολη ἔπεσε, γιατί μία πύλη βρέθηκε ἀνοιχτή. Ὅλες οἱ ἄλλες ἦταν κλειστές. Μία ἦταν ἀνοιχτή καὶ πέρασε ὁ ἐχθρὸς κι ἔπεσε ἡ Πόλη.

Τί σημασία ἔχει ἂν ὅλο τὸ πλοῖο εἶναι γερό. Ἄνοιξε μία ὀπή; Θὰ μποῦν τὰ νερὰ καὶ τὸ πλοῖο θὰ βυθιστεῖ.

Τέτοια παραδείγματα μπορούμε νὰ βροῦμε πολλὰ στὴ ζωὴ μας. Πρέπει νὰ ἐρευνήσουμε τὴ ζωὴ μας, τὶς σκέψεις μας, τὶς διαθέσεις μας, μήπως ὑπάρχει κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς στερήσει τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μήπως ἔχουμε τὴ βεβαιότητα ὅτι εἴμαστε ἐνάρετοι κι ἔτσι ἔχουμε μέσα μας φαρισαϊκὸ πνεῦμα; Μήπως προσφέρουμε πολλὰ, ἐνῶ μᾶς λείπει ἡ πραγματικὴ ἀγάπη; Μήπως βλέπουμε τὴν Ἐκκλησία σὰν ἕνα θεσμὸ ἢ κοινωνικὴ ὀργάνωση, χωρὶς νὰ συνειδητοποιοῦμε τὴ Θεία προέλευσή της καὶ τὴν σωτηριώδη ἀποστολή της; Μήπως δὲν συμμετέχουμε στὰ ἱερὰ μυστήρια; Μήπως εἴμαστε δεμένοι μὲ κάποιο πάθος; Τὸν ἐγωισμό, τὴν φιλοχρηματία, τὸν θυμὸ, τὴ ζήλεια, τὸν φθόνο, τὴν ἠθικὴ παρεκτροπή, τὴν οἰνοποσία, τὸν τζόγο καὶ τόσα ἄλλα;

Ἐστω κι ἂν ἕνα ἀπὸ αὐτὰ συμβαίνει τότε μπορούμε νὰ χάσουμε τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὅπως ὁ νεανίσκος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς.

Μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καμήλας καὶ τῆς βελόνας τὰ πράγματα δυσκολεύουν πολὺ, γιατί πρέπει νὰ προσέξουμε ὅτι ὄχι μόνον ὅσοι ἔχουν τὰ χρήματα θὰ δυσκολευτοῦν γιὰ τὴ σωτηρία τους, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ποθοῦν τὰ χρήματα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο τόνισε ὁ Κύριος ὅτι ἀποτελεῖ ἐμπόδιο γιὰ τὴ σωτηρία μας δὲν εἶναι τὰ πλούτη καθ' ἑαυτὰ ἀλλὰ ἡ προσκόλλησή μας στὸν κόσμον καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, ποὺ γίνονται ἐμπόδιο νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Χριστό. Τὴν εἰσοδὸ μας στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δὲν τὴν ἐμποδίζει ἡ κατοχὴ τοῦ πλούτου ἀλλὰ ἡ ἀπουσία τῆς πεποίθησης σ' Αὐτὸν καὶ ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στὴ δύναμή Του, ὅτι δηλαδὴ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσει ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς μας πόθους καὶ νὰ μᾶς

καταστήσει εὐτυχισμένους.

Ἀκόμη καὶ οἱ πλούσιοι μποροῦν νὰ σωθοῦν, ἂν ἀφήσουν νὰ ἀγγίξει τὴν ψυχὴ τους ἡ Θεία Χάρη. Τότε ἀπελευθερώνονται ἀπὸ τὴ δουλεία τοῦ πλούτου καὶ τὸν χρησιμοποιοῦν στὴν ἀνακούφιση τῶν φτωχῶν καὶ τῶν πονεμένων καὶ τότε βρίσκουν ἄλλο θησαυρὸ καλύτερο, κι αὐτὸς εἶναι ἡ ἀγάπη ποὺ γεμίζει τὴν καρδιά τους.

Θαύματα δὲν γίνονται μόνον «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ». Γίνονται πολλὲς φορὲς καὶ σήμερα, γιατί ὅταν ὑπάρχει ἡ ἀγαθὴ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ὑπερνικᾷ ὅλα τὰ ἐμπόδια, νικᾷ τὴ δύναμη τῆς ἁμαρτίας καὶ ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴ στὴ σωτηρία.

Ἡ ἀγάπη καὶ σοφία τοῦ Θεοῦ βρίσκει πολλοὺς τρόπους, γιὰ νὰ μᾶς βγάλει σῶους καὶ ἀβλαβεῖς ἀπὸ κάθε δοκιμασία, ὅταν ὅλα τὰ ἀνθρώπινα μέσα ἔχουν ἀποδειχθεῖ ἀνίσχυρα. Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ ἐπέμβει θαυματουργικὰ στὴ ζωὴ μας. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ ἔρθει ἀκόμη καὶ στὶς δώδεκα παρὰ ἓνα λεπτό.

Καὶ ἡ ἁμαρτία, καὶ ἡ ἀσθένεια, καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὁ διάβολος μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ μποροῦν νὰ νικηθοῦν. Μᾶς τὸ διαβεβαίωσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώπους, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν». Ὅχι μόνο μέσα στὴ φύση ἀλλὰ καὶ μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὴν Κυριαρχία Του ὁ Θεός. Θαῦμα δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀνάσταση ἐνὸς νεκροῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάσταση τῆς ψυχῆς ἐνὸς μεγάλου ἁμαρτωλοῦ. Καὶ τέτοια θαύματα δὲν εἶναι οὔτε ἄγνωστα οὔτε σπάνια στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας.

π. Κ. Σ.

[dkpdf-button]